

УДК 330.101

С.М. Шкарлет, д-р екон. наук

Чернігівський національний технологічний університет, м. Чернігів, Україна

**ПОБУДОВА МОДЕЛЕЙ СТРУКТУРНОГО ТИПУ З МЕТОЮ ІДЕНТИФІКАЦІЇ
ВИМІРІВ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ****С.Н. Шкарлет**, д-р екон. наук

Черниговский национальный технологический университет, г. Чернигов, Украина

**ПОСТРОЕНИЕ МОДЕЛЕЙ СТРУКТУРНОГО ТИПА ДЛЯ ИДЕНТИФИКАЦИИ
ИЗМЕРЕНИЙ ИНФОРМАЦИОННОГО ПОТЕНЦИАЛА****Serhii Shkarlet**, Doctor of Economics

Chernihiv National University of Technology, Chernihiv, Ukraine

**STRUCTURAL MODELS DEVELOPMENT TO IDENTIFY THE INFORMATION
POTENTIAL MEASUREMENT**

Метою статті є дослідження та визначення наукових засад побудови моделей структурного типу з метою ідентифікації вимірів інформаційного потенціалу. Досліджено базові регулятори побудови інформаційної економіки за наслідками розбудови системи управління формуванням, нарощенням і використанням стратегічного потенціалу України. Обґрунтовано наукові засади формалізації концептуально-аналітичної моделі побудови і реструктуризації системи управління розбудовою інформаційної економіки в Україні.

Ключові слова: модель структурного типу, інформаційний потенціал, система управління розбудовою інформаційної економіки.

Целью статьи является исследование и определение научных основ построения моделей структурного типа для идентификации измерений информационного потенциала. Исследованы базовые регуляторы построения информационной экономики по результатам построения системы управления формированием, наращиванием и использованием стратегического потенциала Украины. Обоснованы научные основы формализации концептуально-аналитической модели построения и реструктуризации системы управления развитием информационной экономики в Украине.

Ключевые слова: модель структурного типа, информационный потенциал, система управления развитием информационной экономики.

The purpose of the article is to study and identify the scientific basis of the structural models development to identify the information potential measurement. The authors studied the basic regulators of the information economy development on the results of development of management system of Ukrainian strategic potential formation, increasing and exploitation. The scientific principles of conceptual and analytical models of formation and restructuring of the information economy development management system in Ukraine are substantiated.

Key words: structural model, information potential, information economy development management system.

Постановка проблеми. Визначальною ознакою сучасного етапу розвитку національної економіки є постійне ускладнення її структури, прискорення науково-технологічних змін та розвиток процесів глобалізації. Зазначені процеси обумовлюють виникнення синергетичного ефекту, що формалізує «епоху біфуркації», за якої імовірнісним стає генерування умов для провадження в державі політики активізації макросистемної еволюції і, відповідно, перебудови її промислової системи. Різнострихованість зростання національного господарства та бінарність стратегії розвитку його реального сектору розбудують сталу інформаційну виробничо-економічну систему в межах держави в умовах ресурсних обмежень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Актуальність поставленої в цій статті проблеми та завдань обумовлює високий науковий інтерес до їх дослідження. Незважаючи на очевидні здобутки науковців, багато питань щодо визначення сутності, кількості складових, методологічного змісту закономірностей та наявних суперечностей – саме перелік процедур і механізмів забезпечення цілеорієнтованої трансформації як стратегічного потенціалу в умовах реалізації інтеграційного вибору держави, так і його елементарної системної складової – інформаційного потенціалу – залишаються невирішеними.

Мета статті. Головною метою цієї статті є дослідження та визначення наукових засад побудови моделей структурного типу з метою ідентифікації вимірів інформаційного потенціалу.

Виклад основного матеріалу. Зміни, які відбуваються у національній економіці, генетично пов'язані, з одного боку, з традиційними факторами загальноекономічного зростання, а з іншого – потребують пошуку й опрацювання нових підходів та методів, розкривають потенційні можливості для функціонування виробничо-економічних сис-

ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

тем та генерування цільових імпульсів для подальшого розвитку як стратегічного потенціалу, так і потенціалу сталого розвитку України. При цьому необхідним є формування стабільної ресурсно-функціональної системи, а також удосконалення наявних норм та принципів нагромадження інформаційного потенціалу держави із дієвими механізмами його раціонального використання. Це б дозволило забезпечити організаційно-економічні умови для розгортання процесів саморозвитку та самоорганізації національного господарства в умовах ресурсних обмежень.

Слід зазначити, що сучасний етап розвитку економіки України характеризується значним перегрупуванням джерел та ресурсів, резервів і можливостей, що визначають економічне зростання. Йдеться, перш за все, про забезпечення інноваційної та інформаційної спрямованості економічного зростання. Результати оцінювання граничних можливостей національної економіки, її промислового потенціалу дозволяють зробити висновок про нагальну необхідність підсилення уваги до різноманітних технологічних, екологічних, енергетичних, соціальних, організаційно-управлінських інновацій, а також вивчення наукоозброєності національного господарства та наукоємності його продукції і послуг як невід'ємної стратегічної складової регенерації, інформаційного зростання та сталого розвитку – для розбудови інформаційної економіки у країні.

Проте проблеми трансформації виробничо-економічних систем набувають особливого науково-теоретичного та практичного значення в умовах реалізації інтеграційного вибору держави. Попри поступовий вихід світової та, зокрема, української економіки з-під впливу чинників потужної фінансово-економічної кризи (2008–2010 рр.), на нинішньому етапі нарощення суспільно-політичних загроз українському державотворенню зберігається значний рівень ризиків для подальшого розвитку/трансформації національної економіки.

Досвід реалізації будь-яких стратегічних програм у ретроспективному періоді дозволяє стверджувати, що необхідно: а) розробити нові моделі інформаційного зростання домінант національної економіки з урахуванням загроз і ризиків сталому розвитку; б) обґрунтувати пріоритети у найбільш енерго- й ресурсоємних галузях. При цьому використання динамічної імітаційної моделі багатогалузевої економічної системи при реалізації технологій управління розвитком стратегічного потенціалу дозволить здійснити аналіз різноспрямованих аспектів реалізації виробничо-господарських процесів і процесів функціонування складних систем залежно від визнаних чи запропонованих до використання базових положень управління розбудовою інформаційної економіки в державі. Отже, нагальними завданнями є:

- здійснення раціонального поділу/перерозподілу ресурсів і резервів, які встановлюють пропорції у виробництві, суспільному відтворенні;
- вирішення науково-прикладного завдання щодо оптимізації процесів реструктуризації стратегічного потенціалу до вигляду, що забезпечить випуск високотехнологічної продукції й енергоефективних технологій;
- врахування найвагоміших факторів, що впливають на збалансованість функціонування національної економіки та результативність системи управління її цілеорієнтованим розвитком для здійснення об'єктивного оцінювання виникнення можливих ризиків та загроз;
- обчислення масштабів розвиненості стратегічного потенціалу (а у його межах – інформаційного потенціалу) та його нарощення в контексті задоволення потреб суспільства загалом у кінцевому продукті в сучасних умовах обмеженості ресурсів для функціонування соціально-економічної системи;
- охарактеризувати пріоритетні шляхи для забезпечення ефективного перетворення обмежених ресурсів у кінцевий продукт та прийняття і реалізації оптимальних управлінських рішень для досягнення стратегічних цілей розвитку промисловості та забезпечення достатнього рівня її економічної безпеки.

ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Результати досліджень, що представлені у наукових працях [1–4], дозволили встановити послідовність реалізації процедур із вирішення фундаментальних проблем забезпечення промислового зростання. Їх запропоновано вирішити, перш за все, за допомогою:

1) формування і раціонального використання стратегічного потенціалу (зокрема, таких його елементів: сировинно-ресурсного, виробничого, технічного, технологічного, інформаційного та інноваційного);

2) концентрації й залучення об'єктивного прикладного інструментарію реалізації державної економічної стратегії розвитку національної економіки в умовах ресурсних обмежень, який здатний вплинути на досягнення визначених цілей збалансованого інформаційного розвитку країни.

Стратегічною метою забезпечення надійності функціонування національного господарства на засадах формування, нарощення і використання інформаційного потенціалу України має стати підвищення конкурентоспроможності реального сектору та економіки в цілому, а також входження України до кола економічно розвинених країн світу. Головними, на нашу думку, якісними когнітивно-інформаційними рисами макро-економічної моделі інформаційного розвитку України мають стати: динамізм, інноваційність, конкурентоспроможність промислового виробництва; високий рівень транснаціоналізаційної інтеграції науки, технології та виробництва; промислова, фінансова і торговельна інтеграція капіталів; широке використання інформаційних технологій; потужний розвиток економічної науки; збереження державного впливу на розвиток критичних технологій та об'єктів економічної безпеки; високий рівень екологічної безпеки, раціональне використання енергетичних і матеріальних ресурсів. Зауважимо, що перебіг абсолютної більшості трансформаційних процесів, які відбуваються в межах національної економічної системи, у тому числі й генерування, формування, трансляції та саморепарації потенціалів системно-функціонального спрямування, набувають макрополітичних (системних) ознак, хоча і є макроекономічними явищами.

Що стосується функціонального складу компонент потенціалу системно-універсального функціонування, то ми підтримуємо думку розробника, яку деталізовано у науковій праці [1]. При цьому до зазначених компонентів стратегічного потенціалу слід включити (крім інтелектуального, організаційного, управлінського, наукового) ще й інформаційний, чи інформаційно-методичний, оскільки інноваційні процеси, перебуваючи у невпинній динаміці, вимагатимуть застосування й адаптації до сучасних методів оцінювання та провадження виробничо-господарської діяльності поряд із ресурсно-функціональними програмно-цільовими засобами регулювання розвитку промислового виробництва.

Таким чином, зазначене зумовлює упередження і вирівнювання неспроможностей національного ринку, породжених дією стихійних ринкових сил. Звідси, це вимагає об'єктивного оцінювання специфічних характеристик функціонування такої складної системи, як стратегічний потенціал України (а у його межах – інформаційного потенціалу), якому характерні такі риси:

1) цілісність (при цьому всі елементи спрямовані на досягнення загальної стратегічної мети – розбудови інформаційної економіки);

2) складність (багаторівнева ієрархія, наявність численних прямих і зворотних матеріально-технічних та інформаційних зв'язків між складовими елементами);

3) гнучкість (можливість переорієнтації цілеспрямованості системи);

4) альтернативність (можливість взаємозаміни елементів системи стратегічного потенціалу з метою досягнення їхньої збалансованої рівноваги);

5) налагодження взаємозв'язків та взаємодій складових елементів стратегічного потенціалу (міра відповідності та співвідношення в загальному критерії ефективності функціонування і розвитку як загальної системи інформаційного потенціалу, так і його похідної – інформаційно-методичного потенціалу).

ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Отже, нагальними завданнями є: 1) визначення сутності та змісту багатокomпонентної системи – стратегічний потенціал; 2) удосконалення структури стратегічного потенціалу; 3) застосування комплексного методичного підходу до визначення складу та ієрархії його елементів, що уможливить прийняття оптимізаційних управлінських рішень щодо визначених пріоритетів розвитку стратегічного потенціалу. При цьому зазначене вище може забезпечити результативність упровадженої економічної політики, що буде спрямована на забезпечення зростання промислового й суспільного виробництва, нарощення ВВП і належної фінансової стабільності. Серед ресурсів нагромадження потенційного ВВП є чинники нарощення і валового регіонального продукту, з яких можна виділити такі:

- а) трудовий потенціал (а саме: кількість і якість трудових ресурсів);
- б) ресурсно-сировинний потенціал (кількість і якість природних ресурсів);
- в) виробничий потенціал (обсяг та продуктивність основного капіталу);
- г) науково-технічний та інноваційний потенціал (науково-технічний та інноваційний рівень виробництва);
- д) управлінський капітал (рівень результативності використання технологій менеджменту на всіх рівнях управління);
- е) рівень сукупного попиту (спроможність до споживання) тощо.

Об'єктивним є те, що прогнозно-аналітична оцінка промислового потенціалу повинна ґрунтуватись на об'єктивній системі вихідних показників-індикаторів. Однак на сьогодні існує думка [5], що типовий для національної економіки рівень розриву фактичного ВВП у відсотках до потенційного ВВП може фіксувати параметри агрегованої оцінки ефективності використання як різного роду ресурсів, резервів і можливостей видів економічної діяльності, так і стратегічного потенціалу в цілому та інформаційного зокрема (а також означає можливість їхнього неповного освоєння). Оскільки головною перешкодою на шляху формування достатніх масштабів стратегічного потенціалу держави є функціонування недієвої системи управління розбудовою інформаційної економіки та неадекватність використовуваних нині корегуючих механізмів, то у зв'язку з цим вважаємо за доцільне визнати нагальну необхідність формалізації певних регуляторів і важелів впливу, які, на нашу думку, можуть забезпечити достатній рівень розвиненості стратегічного потенціалу України (табл. 1).

Таблиця 1

Базові регулятори побудови інформаційної економіки за наслідками розбудови системи управління формуванням, нарощенням і використанням стратегічного потенціалу України

Назва регулятора цілеорієнтованого впливу на масштаби стратегічного потенціалу	Об'єкти докладання зусиль у контексті побудови інноваційної системи управління розвитком промислового потенціалу виробничо-економічних систем
Підмеханізми управління розвитком груп стратегічного потенціалу економіки України, що ідентифіковано за окремими характерними ознаками	<p>а) матеріальними потенціалами: виробничий, технологічний, потенціал енергоефективності (у тому числі його похідна – потенціал енергозбереження) тощо;</p> <p>б) потенціалами системно-універсального функціонування: науковий, інтелектуальний, організаційний, управлінський, трудовий, інформаційний тощо. До зазначеної групи потенціалів нами запропоновано ввести додаткову похідну: інформаційно-методичний потенціал;</p> <p>в) факторними потенціалами: інноваційний, економічний, політичний, соціальний, інвестиційний тощо. До зазначеної групи потенціалів автором запропоновано ввести таку потенційно-факторну компоненту, як потенціал структурних змін;</p> <p>г) макропотенціалами: геополітичний, гео економічний, глобальних інформаційних мереж тощо</p>

Джерело: формалізовано й обґрунтовано автором.

ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

На нашу думку, доцільним є ускладнення дефініційного визначення поняття «стратегічний потенціал» за рахунок введення до його складу таких потенціалів: потенціалу структурних змін та інформаційно-методичного потенціалу [6] – з метою активізації процесів у площині формування економіки інформаційного типу. Зазначене обумовлює необхідність розроблення відповідного складу підмеханізмів управління розвитком стратегічного потенціалу, що уможливить здійснення технологій управління стратегічним потенціалом і, відповідно, обчислення параметрів його розвитку за використання детермінант інформаційного потенціалу.

При цьому інкорпорація до багаторівневого складу стратегічного потенціалу специфічної групи субпотенціалів (елементарних потенціалів різної природи) дозволить надалі врахувати синергетичний, соціально-етичний, ієрархічно-функціональний та системно-функціональний ефекти від їхнього задіяння в контексті подальшого вирішення завдань дослідження для побудови інноваційної системи управління формуванням у державі економіки інформаційного типу в умовах ресурсних обмежень. Зауважимо, що до складу основних елементів останніх незалученим залишився ще й такий дієвий прикладний інструментарій, як процедури щодо:

а) впровадження й перманентного вдосконалення методів кількісно-якісного аналізу наявного стратегічного потенціалу (і, відповідно, інформаційного) та оцінювання ефективності їхнього використання в умовах ресурсних обмежень;

б) розроблення концепції управління формуванням, нарощенням та раціональним використанням стратегічного й інформаційного потенціалу для забезпечення трансформації національної економічної системи зі специфічними ознаками високої інформаційності;

в) формування інформаційно-методичного забезпечення для побудови об'єктивного соціально-економічного прогнозу (варіативного та інваріантного);

г) впровадження інструментарію стратегічного планування, системного моніторингу й оцінювання наслідків їхнього освоєння (мається на увазі найвагоміших регресорів впливу – тобто компонент стратегічного потенціалу, які забезпечують на цьому етапі розвитку національної економіки збалансованість функціонування економіки).

У цьому зв'язку доцільним вбачається здійснити формалізацію модельних вирішень структурного типу, що відтворюватимуть об'єктивні зміни, які відбуваються в межах самого стратегічного та інформаційного потенціалів. Розвиток останнього суттєво залежить від трансформацій, які відбуваються у можливостях, ресурсах і резервах, акумульованих відповідно в інноваційному, технологічному, інформаційно-методичному потенціалах, а також у межах масштабів потенціалу структурних змін.

Таким чином, вважаємо, що за результатами проведеного дослідження та обчислень на основі комплексу модельних рішень, які репрезентують масштаби зрушень у межах інформаційного потенціалу (до яких включаються: інноваційний потенціал, потенціал структурних змін у межах виробничо-економічних систем, технологічний потенціал і похідна – інформаційно-методичний потенціал), можна провести групування параметрів розвитку інформаційної економіки за використання узагальненого інтегрального показника масштабів розвиненості інформаційного потенціалу держави.

Поряд із наведеним вище зазначимо, що структурна та галузева перебудова національної економіки ймовірно стає лише у разі об'єктивного оцінювання масштабів розвиненості її інформаційного потенціалу. Остання повинна враховувати і темпи зростання в межах національного господарства: наукоємних та енергоефективних технологій; пріоритетний розвиток мікроелектроніки, телекомунікаційного бізнесу, комп'ютеризації; реструктуризацію в межах хімічної промисловості, біотехнології тощо. Відповідно до цього слід звернути увагу і на провадження реінжинірингу системи

ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

управління розвитком стратегічного потенціалу – у широкому розумінні слід розглядати як всезагальну форму розвитку соціально-економічної системи країни, пов'язану з його еволюцією та перетвореннями, постійними переходами від стійкого до нестійкого стану, і навпаки. У вузькому розумінні – це нагальність врахування внутрішньої складової еволюційного процесу інформатизації, що пов'язана з порушенням рівноваги в межах організаційної та комунікаційної структур управління та поступовості на шляху оновлення системи у ході стрибкоподібних якісних перетворень.

Оскільки процес трансформації, на наш погляд, полягає у зміні компонент, параметрів, пропорцій та зв'язків у системі управління розбудовою інформаційної економіки у процесі переходу до нового якісного стану під впливом зовнішнього середовища, то слід розглянути і можливість використання методу декомпозиції (табл. 2) для формалізації концептуально-аналітичної моделі реструктуризації системи державного управління економікою в контексті побудови нової якості її архітектури з відповідним складом системно-універсальних механізмів.

Таблиця 2

Формалізація концептуально-аналітичної моделі побудови і реструктуризації системи управління розбудовою інформаційної економіки в Україні

Етапи вирішення проблеми щодо активізації процесів у напрямі розбудови в державі економіки інформаційного типу		
I. Інформаційно-аналітичний	II. Проектно-підготовчий	III. Запровадження та оцінювання результатів
<ul style="list-style-type: none"> - Дослідження потреб національної економічної системи у цілому та виробничо-економічних систем зокрема. - Виділення ключових проблем, які унеможливають достатні темпи формування стратегічного потенціалу держави. - Аналіз природи й обсягів наявних ресурсів, можливостей і обмежень загальної системи управління (ступінь готовності до реструктуризації) управління розвитком стратегічного потенціалу України в цілому та інформаційного зокрема. - Відбір та використання науково-технічної бази дослідження технологій управління розвитком стратегічного потенціалу та розбудовою інформаційної економіки в державі 	<ul style="list-style-type: none"> - Формулювання цілей та завдань реструктуризації певної галузі в умовах ресурсних обмежень для генерування в її межах інформаційних ознак до сталого розвитку. - Формування, вибір та використання необхідних потужностей системи забезпечення (форми, процедури, види та методи) процесами розбудови в Україні економіки інформаційного типу. - Формування обмеженої кількості критеріїв/єдиного критерію оцінювання результатів реструктуризації сучасної системи управління розвитком національної економіки. - Розроблення системи планування та виконання завдань (програма реструктуризації) з метою реалізації на практиці домінант теорії розбудови інформаційної економіки 	<ul style="list-style-type: none"> - Впровадження програми реструктуризації сучасної системи державного регулювання економіки. - Поточний контроль та аналіз необхідності внесення змін у програму реструктуризації національної економічної системи для перебудови економіки до виникнення інформаційних ознак. - Оцінювання загальних результатів запровадження комплексу заходів із реструктуризації в межах певної галузі чи виробництва та економіки у цілому
<p>Концептуально-аналітична модель вирішення проблем з активізації процесів формування і раціоналізації використання стратегічного потенціалу складних економічних систем – модель вигляду (1)</p> <p>KAM solving problems to enhance processes of formation, accumulation and use of strategic potential of economic systems - KAM_{FAUSP}</p> <p>KAM_{FAUSP} = synergistic effect × [Information and Analysis U Project preparatory U Implementation and evaluation of results]</p> <p>KAM_{FAUSP} = S_E × [I A ∩ P P U S E_R] (1)</p>		

Джерело: запропоновано до використання у науковий обіг, формалізовано у вигляді модельного рішення і систематизовано автором.

ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Трансформаційний процес національної економіки до інформаційного типу має динамічну природу, яка є процесом та результатом, що приводить до аналізу процесу зміни економічної системи з оцінювання її якісного стану. Це оцінювання системи управління розвитком стратегічного потенціалу (і, відповідно, інформаційного) здійснюється, передусім, з метою примноження масштабів потенціалу структурних змін та забезпечення надійності функціонування національного господарства, що можна формалізувати лише у разі розроблення і запровадження у практику трьохетапної аналітичної моделі цільової реструктуризації загальної системи управління розвитком складних економічних систем (табл. 2), використання якої дозволяє отримати (при повному освоєнні стратегічного потенціалу) синергетичний ефект щодо стимулювання процесів із загальноекономічного прискорення – концептуально-аналітична модель вигляду (1) – та розбудови в Україні інформаційної економіки у скорочені терміни.

Отже, процес трансформації стратегічного потенціалу України, на нашу думку, ґрунтується на основних принципах об'єктно-орієнтованого проектування (інкапсуляції, наслідування та поліморфізму), які надають об'єктам як компонентам складної системи, що проектується, нових якостей за рахунок нарощення й раціоналізації використання інформаційного потенціалу та потенціалу структурних змін. Наприклад, застосування принципу інкапсуляції дозволяє суттєво підвищити надійність функціонування як окремих компонентів системи управління розвитком стратегічного потенціалу, так і всієї системи державного регулювання в цілому. За допомогою механізмів наслідування – елементи підсистеми управління трансформацією стратегічного потенціалу можуть наслідувати характеристики більш простих та загальних елементів системи управління з більш інформативними можливостями. До наведеного вище зазначимо: поліформізм, як складова об'єктно-орієнтованого підходу в межах системи управління, дозволяє прикладному інструментарію управління плануванням, прогнозуванням, контролюванням та розвитком стратегічного потенціалу легше адаптуватися до використання у різних ситуаціях, що, у свою чергу, дає можливість використовувати ті самі методи процесного управління, єдиний критерій та побудовану за його використання узагальнену модель структурного типу.

Висновки. З метою вдосконалення системи державного регулювання соціально-економічними та інформаційними відносинами, підвищення ефективності використання ресурсів, відстеження впровадження державних рішень і програм та оцінювання рівня досягнення визначених цілей і завдань у контексті розбудови в державі економіки інформаційного типу необхідно запровадити в дію систему індикативного управління й планування, яка успішно застосовується у Франції, США, Китаї, Японії та інших ринкових державах. Тому в сучасних умовах господарювання в Україні необхідно своєчасно вжити адекватних заходів щодо оптимізації впливу на процес суспільного та інформаційного відтворення (макроекономічні параметри, галузеві структури виробництва, ціни і грошово-фінансові та інформаційні потоки) для забезпечення переходу економіки України до інформаційного етапу зростання. При цьому можна усунути неефективність державного регулювання соціально-економічних, когнітивно-інформаційних та суспільних процесів за рахунок адаптації окремих секторів економіки до нестійкого функціонування як внутрішнього, так і зовнішнього середовища.

Реалізація оптимальної для України моделі розбудови економіки інформаційного типу, яка б враховувала національні особливості, наявний стратегічний потенціал, відповідала б національним економічним інтересам держави та її ролі у світовому розподілі праці, стає пріоритетом та привілеєм лише у разі залучення до трансформаційних процесів наявного масштабу елементарного потенціалу структурних змін національного господарства. Саме формування нової концепції алокаційного поділу/перерозподілу

ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

сукупності ресурсів, резервів та можливостей різної природи уможливить цілеорієнтоване економічне відродження та інформаційне зростання в державі в цілому.

Список використаних джерел

1. *Алимов О. М.* Стратегічний потенціал – сукупні можливості національної економіки по досягненню цілей збалансованого розвитку / О. М. Алимов, В. В. Микитенко // Продуктивні сили України / гол. ред. Б. М. Данилишин. – К. : Вид-во РВПС України НАН України, 2006. – № 1. – С. 135–151.
2. *Механізм збалансованого розвитку промислового потенціалу* : колективна монографія : зб. наук. пр. / відп. ред. О. М. Алимов. – К. : НАН України, Об'єднаний ін-т економіки НАН України, 2005. – 148 с.
3. *Промисловий потенціал України: проблеми та перспективи структурно-інноваційних трансформацій* : монографія / [В. М. Белінська, В. Г. Бурлака, І. О. Галиця та ін. ; відп. ред. Ю. В. Кіндзерський]. – К., 2007. – 407 с.
4. *Формування потенціалу соціально-економічних та організаційних змін* : монографія / за заг. ред. І. А. Ігнатєвої, В. В. Микитенко. – К. : Видавець Вишнемирський В. С., 2010. – 694 с.
5. *Варналій З. С.* Економічна безпека України: проблеми та пріоритети зміцнення : монографія / З. С. Варналій, Д. Д. Буркальцева, О. С. Саєнко. – К. : Знання України, 2011. – 299 с.
6. *Ладонько Л. С.* Методологічні засади побудови механізму управління розвитком інноваційного потенціалу промисловості України системно-універсального типу / Л. С. Ладонько // Економіка Криму: науково-практичний журнал Академії економічних наук України. – Сімферополь : Вид-во ТНУ ім. В. Вернадського МОН України та Академії економічних наук України, 2013. – № 4 (45). – С. 53–60.